

Oponentský posudek - diplomová práce Štěpána Konopy na téma „Spolupracující obviněný“

Diplomant si za téma své diplomové práce zvolil problematiku spolupracujícího obviněného. Jedná se nesporně o téma aktuální, neboť jde o jeden z klíčových institutů trestního práva, který vedle klasických procesních postupů napomáhá efektivnímu odhalování a potrestání organizovaných zločineckých skupin. Využívání institutu spolupracujícího obviněného je tudíž i s přihlédnutím k vysoké společenské závažnosti organizované kriminality velmi důležité a rozbor této problematiky je vždy vítán.

Předložená práce představuje celkem 45 stran vlastního textu, svým rozsahem se tudíž jedná o práci stručnější. Jazyková i stylistická stránka práce je na průměrné úrovni - v práci se objevuje několik chyb typu „velice problematiky odhalitelná“, „Obviněná osoba se musí doznat k činu, pro který je stíhána, ... jeho doznání“, chybějící čárka ve větě „Je třeba dodat, že předpoklady umožňující státnímu zástupci navrhnout v rámci obžaloby upuštění od potrestání jsou stanoveny taxativně ...“, opakované použití spojení „udělení/udělování trestu“ místo „ukládání trestů“ (str. 19, 20) apod. Formální náležitosti práce diplomant splnil. Práce sice neobsahuje seznam zkratk, avšak jednotlivé zkratky uvádí diplomant v samotné práci, byť použití „zkratky“ ve formátu „trestní zákoník“ nebo „trestní řád“ spíše nasvědčuje s ohledem na finální rozsah práce tendenci takto jaksi uměle navýšit její rozsah tak, aby práce splnila potřebný počet znaků. Vzhledem k výsledkům ve srovnávacích programech je práce původním dílem autora (59 podobných dokumentů s nejvyšší mírou podobnosti pod 5%). Pokud jde o použitou literaturu, je třeba kvitovat vyšší počet použitých monografií a odborných článků stejně jako použití literatury zahraniční provenience. Naopak s ohledem na zvolené téma mohl diplomant při práci použít mnohem více soudních rozhodnutí.

Pokud jde o obsahovou stránku, práce se sestává vyjma úvodu a závěru ze 4 kapitol, které jsou za sebou systematicky poměrně vhodně řazeny. Co však považuji za nešťastné, je zařazení podkapitoly 1.3 k odklonům v trestním řízení, kdy autor nijak nevysvětluje podobnost odklonů s postavením spolupracujícího obviněného. Vzhledem k již tak velmi omezenému rozsahu práce nebylo na místě věnovat v práci pozornost těmto institutům, autor se měl zaměřit na skutečný předmět své práce. Diplomant se v práci věnuje klíčovými problematickým okruhům souvisejícím se zvolenou problematikou (spolupracující obviněný vs. korunní svědek, utajení spolupracujícího obviněného, způsob rozhodování o jeho statusu, možnosti potrestání) a stranou neponechává ani historický exkurz. Ocenit lze byť stručnější komparatistickou část práce a skutečnost, že se v práci objevuje též několik vlastních úvah diplomanta (např. k rozhodování o postavení obviněného jako spolupracujícího, byť oponent je stran rozhodování formou usnesení odlišného názoru). Třetí kapitola práce pak dle oponenta představuje jakýsi vrchol celé práce, když diplomant poukazuje na klady a nedostatky současné právní úpravy na příkladech konkrétních kauz.

Závěrem lze konstatovat, že předložená práce je způsobilým podkladem pro její ústní obhajobu.

Okruhy k obhajobě:

- Souběžná existence právní úpravy spolupracujícího obviněného a korunního svědka – ano × ne?

Předběžné hodnocení: dobře

Praha, 30. 8. 2020.

JUDr. Dalibor Šelleng, Ph.D.